

TAMÁSTÓL TAMÁSRÓL

Tele vagyunk kételyekkel — abban a pillanatban, amikor biztonságérzetünket felváltja a bizonytalanság és a vele együtt járó félelem. Mert testünk lelkünk, pszichénk a biztonságra (egyensúly) törekszik. Az életben és a hitben is. És ez év húsvétján, mindegyikünk élete és helyzete bizonytalanná vált, és telve vagyunk félelmekkel. Állapotváltozás, jelez, kompenzál az ember, ki így, ki úgy. Az a gond, elszoktunk

lanságai. Ha tehetik, olvassák el történetét, amely a János evangélium 20. fejezetében a 19. verssel kezdődik! Nem baj, ha nincs velünk, templomjárónak se kell lennie, de ember. Annak viszont mindegyikünknek kell lennie!

Tamás sem volt velük (Jn 20,24) a többiek mondták neki „Láttuk az Urat” és jött a „Hacsak...” (Jn 20,25), ahogy nálunk is jön. Hacsak, érdekes szó, nekem pozitív. Legalább ezt

lük... Nehéz dolog, a többi könnyebb. Az értük is, a köztük is, az egy lakásban is. A velük azt a jelenlétet kívánja, amelyben tanulom, és gyakorlom az áldozatos szeretetet, a lemondást, az önfeláldozást, az áldozatot szeretetből, minden érdek nélkül. Ha ezt teszem, Jézus is csatlakozik hozzánk. Tojás és sonka nem hozza meg jelenlétét. *A szeretet igen. Bombázások, járványok idején is. Az sem számít, ha az ajtók zárva vannak* (Jn 20,26). Legyen az templomajtó, vagy utcakapu, vagy épp bunker.

Ne féljünk a közel jövő szeretettől! Nem vesz el tőlünk semmit. Esetleg az önzésemet, az egoizmusomat, a nagy egyéniségemet, pár megszokott és biztonságban lévő gondolatomat álláspontomat. Ezek meg előbb utóbb egy ilyen pandémia helyzetben is veszendőbe mennek. Vagy másban majd.

Mit tegyünk? Szenteljük meg azt, ami van! Mert még van. Vannak sebeink, vannak áldozataink, van szeretetünk, és jön Jézusunk. Várjuk, fogadjuk! Sebeink gyógyulnak, áldozataink fénylenek nemesednek, szeretetünk kivirágzik. Csak kérlek, kérem, csak nyújtsd ki kezedet, csak nézd oldalát (Jn 20,27)! Boldog leszel, boldog lesz 2020 húsvétján is! Ön is én is, Tamás is, és mindegyikünk.

Áldott húsvétot!

Csorba Tamás plébános

tőle, nagy volt és rosszul beágyazott a biztonságunk. Ebben a helyzetben is szükséges ünnepelnünk a húsvétot.

Milyen romantikusan hallgattuk a háborús idők karácsonyi történeteit, akkor is és ma is szükséges, kérem Önöket, kell, hogy ünnepeljünk, megálljunk, Istenre és szereteteinkre figyeljünk! Lelkünkért, a másikért, mert emberből vagyunk.

Ezért szeretnék Tamás apostolról írni. Neki is voltak félelmei, bizonyta-

a szót mondjuk ki, ez már kedvez Istennek, ez már nem elutasító, olyan emberi, mint mi, nyitott. Ha ezt ki mondom, és ezt a szándékot bírom, Jézus jelen lesz ünnepemben, azok között is, akik összegyűlnek, és azok között is, akik csatlakoznak.

A következő jelenésnél „Tamás is ott volt velük” (Jn 20,26). Ez az ünnep lényege. Velük.

A családi ünnepé is. *Velük lenni.* Nem mellettük, nemcsak együtt, ve-

„Az embernek semmi másra nincs olyan nagy szüksége, mint Isten irgalmasságára — erre a könyörülő, együttérző szeretetre, amely emberi gyengeségünkől Isten szentségének végtelen magaslatai felé emel bennünket.”

II. János Pál pápa

ASZTALKÖZÖSSÉGBEN A MEGHOLTAKKAL, AVAGY MIÉRT MONDASSUNK SZENTMISÉT ELHUNYT HOZZÁTARTOZÓINKÉRT?

Együtt enni, asztalközösséget vállalni valakivel az egyívé tartozásunk, szeretetünk egyik legfőbb megnyilvánulása. Mennyire fontos egy család életében az asztalközösség fenntartása! Különösen a vasárnapok és ünnepi alkalmak étkezései, amikor az egész család együtt lehet, kiegészülve esetleg a tágabb rokonsággal, barátokkal és számunkra kedves vendégekkel.

Fájdalmas, amikor valaki távozik, távol marad a közös asztaltól, amikor különböző okok miatt már nem vállal szoros közösséget velünk. És fájdalmas, amikor haláleset miatt egy szeretettünket elveszítjük: a következő étkezések alkalmával üres marad a szokásos helye, terítéket sem helyezünk el számára. S bár emlékét megőrizük és bízunk a majdani örömteli találkozásban, amikor újra együtt lehetünk a mennyországban, nem lesz már több olyan reggelink, sem ebédünk sem vacsoránk, amit együtt kölhethetnénk el vele.

majd a szentáldozás szertartása alatt magunkhoz vesszük Krisztus testét. Ám nem csupán a küzdő egyház tagjai, a templomban jelen lévő hívek járulnak ehhez az asztalhoz: a megdicsőült egyház, Szűz Mária és az összes szentek, közöttük mindazon meghalt hívek, akik Isten irgalmaságából a mennyi dicsőségbe jutottak, és az összes angyalok, mind együtt ünnepeljük Megváltónkat a szentmisében.

Erre a szeretetlakomára, ünnepre, ebbe a közösségbe hívhatjuk meg azokat az elhunyt hozzátartozóinkat, barátainkat és ismerőseinket, akiknek üdvözülése felől nem lehet bizonyosságunk. Minden szentmisében könyörgünk a tisztító tűzben szenvedő lelkekért, hogy Isten irgalmából minél hamarabb az Ő szent színe látására, a mennyországba jussanak. („Emlékezzél meg a feltámadás reményében elhunyt testvéreinkről, és mindazokról, akik irgalmadban bízva tá-

voztak előtted, részesei lehessünk az örök életnek, és dicsőítve magasztaljunk téged, Jézus Krisztus, a te Fiad által.”)

Kérhetjük, hogy a szentmise bevezető szertartásában és az eucharisztikus imában név szerint is megemlékezzünk elhunyt hozzátartozóinkról, barátunkról, így a szentmisét felajánlva az üdvözüléséért, meghívva őt így személyesen is a szentmise asztalközösségébe. Igen, újra együtt lehetünk, egy asztalnál étkezhethetünk! Az üdvössége érdekében bemutatott engesztelő áldozat, a szentmise, valamint az érte felajánlott búcsúk kedvesek a mi Istenünk előtt, és jámbor lélekkel bízhatunk abban, hogy könyörgéseink meghallgatásra találnak, lelke tisztulására szolgálnak.

Vajon mennyi családtagunk, barátunk és ismerősünk lelke szenved a tisztító tűzben arra várva, hogy megtisztulva az örök hazába juthasson? Elfelejtett felmenők, déd- és ükszüelő? Nagynénik és nagybácsik, unokatestvérek és a távolabbi rokonság? Mennyi barát, szomszéd, korábbi munkatárs, akiért senki sem imádkozik? Lehet-e teljes az örömünk majd a mennyországban, ha korábban eltávozott rokonainkat, szeretetteinket nem találjuk majd ott? Juthatunk-e egyáltalán úgy az örök hazába, ha nem viseljük a szívünkön az ő sorsukat is? Fontos lenne azokért is esdekelnünk, akikkel nem volt felhőtlen a kapcsolatunk, hogy az imádságon keresztül kiengesztelődhesünk.

Jézus maga mondta: „Hasonló a mennyek országa egy királyhoz, aki menyegzőt készített fiának.” (Mt 22,2). Jézus mindannyiunkat vár az Ő menyegzős asztalához. Vár bennünket és eltávozott szeretetteinket is, hogy az Ő asztalánál újra együtt lehessünk.

Mondassunk szentmisét elhunyt hozzátartozóinkért!

li

„Boldogok, akiket meghív asztalához Jézus, az Isten Báránya.” A szentmisén is asztalközösségben vagyunk. Az eucharisztia liturgiájában az áldozópap vezetésével együtt ajánljuk fel a kenyeret és a bort, hogy az számunkra Krisztus teste és vére legyen,

voztak el a világból; bocsásd őket szent színed látására. Könyörülj, kérünk, mindnyájunkon, hogy Isten anyjával, a Boldogságos Szűz Máriával, Szent Józseffel, az ő jegyesével, a szent apostolokkal és minden szenttel együtt, akik a világ kezdete óta kedvesek vol-

TEMETÉS, FELTÁMADÁS...

Húsvéthoz közel talán nem haszon- talan röviden szólni a katolikus temetési szokásokról, azzal a pozitív befejezéssel, hogy hitünk szerint a halált és a temetést egyszer örömteli feltámadás követi.

Valamennyi ember élete befejeződik, és ha ez az idő eljön, emberi és isteni törvény a földi maradványok sírba helyezése. A hozzátartozók egyik feladata lesz a temetés megszervezése.

imádságokat mondtak. Szokás volt még, hogy a házban található tükröt fekete kendővel takarták.

Akkoriban a halál bekövetkeztét követő harmadik nap délutánján tartották a temetést. Búcsúztatót a pap mondott, a kántor énekelt. A szertartás után mindjárt harangozni kezdtek, és a halottas menetet harangszó kísérte a temetőig. A koporsót a lakóház udvarán és a temetőben is a „Szent Mihály lová”-ra helyez-

temetési szertartásrend részletesen szabályozza a temetés menetét, annak mindkét állomásán: a ravatalozónál illetve a sírnál történeteket. Ének, igeliturgia, egyetemes könyörgések, szenteltvízhintés...

A liturgiáról szóló egyházi dokumentum szerint: „A temetési szertartás fejezze ki világosabban a keresz- tény ember halálának húsvéti jellegét, alkalmazkodjék jobban az egyes ter- rületek adottságaihoz és hagyomá- nyaihoz, még a liturgikus színben is.” (Sacrosanctum Consilium 81.)

Röviden utalunk rá, hogy a teme- téseknél a hagyományos liturgikus szín a fekete, de elterjedt a viola (lila) szín használata is a gyászmisék alkal- mával. Megemlítjük a gyász gazdag kulturális vonatkozásait: a zenében a gyászmisék, requiemek vagy pedig a szobrászatban a közismert Pieta- szobor.

Végezetül szomorú témánk zárása- ként: sok temető bejárata felett olvasható a reményteli felirat: Feltáma- dunk!

A költő ezt emelkedettebben így fejezi ki egyik versének befejező so- raiban: „...Harmadnapra legyőzte a halált. Et resurrexit tertia die.” (Pi- linszky János: Harmadnapon)

Solyvár Máttyás

Itt szükséges hangsúlyozni, hogy vallásunk előírásai értelmében olyankor, amikor a beteg hozzátar- tozónk állapota már indokoltá teszi, időben gondoskodjunk arról, hogy betegünk részesülhessen a betegek szentségében! Így a világgal és Isten- nel megbékélve, ima és szentgyón- nás után távozik ebből a világból.

Mivel az utóbbi évtizedekben a temetési szokások is megváltoztak, ma már csak a vallási néprajz foglalkozik a faluban, a lakóháztól történő temetés lebonyolításával. A halálhírt a templom legkisebb harangja, a lélek- harang adta tudtul. A harangozás hosszából, a megszakításokból meg lehetett állapítani: milyen korú, nemű és családi állapotú ember halt meg. A halottas háznál a nők, roko- nok, ismerősök feladata volt a halott melletti virrasztás, amikor halottas énekeket énekeltek, és megfelelő

ték, ami egy lábakkal, és karfákkal rendelkező, fából készült eszköz, majd azon vitték a sírig, az utolsó út- jára kísérték.

A halotti tor az ősök tiszteletére rendezett áldozati lakomák kései maradványa a néprajzosok szerint. A gyász szorosabb szakasza a temetés- sel lezárult. Ezt követte a gyászigő. A gyász időtartama a hat hét illetve az egy év közötti időtartamra volt te- hető. Szokás ma is a halottért az év- fordulós halotti mise mondatása.

Korunkban a temettető a halotti anyakönyvi kivonat birtokában kezd- het intézkedni a temetés megszerve- zéséről. A halálozást az elhunyt la- kóhelye szerinti plébánián kell beje- lenteni az anyakönyvezés miatt. Ez a plébánia illetékes a temetés elvég- zésére. Ilyenkor történik a gyászmise megrendelése illetve a temetés rész- leteinek megbeszélése. A katolikus

„Lehetetlen, hogy elvessen, akiért a fiú könyörög, hogy el ne vessen. Akiért az Atyaa fiát adta halálra, hogy éljen. Mindkettő részéről te- hát egyformán reméld a bocsána- tot.”

Szent Bernát

* * *

„Jézus úgy kívánja, hogy szeressük egyást, ahogyan az Atya őt szerette. Jól megértettük ezt?

A szeretet helyett annyi durvaság van a világon, a kedvesség helyett annyi keserűség, a csend helyett annyi viszálykodás. Elfeledjük, hogy Isten épp a szív csendjén szólal meg, és a mi hangunk a szívünk teljessé- géből szól.”

Kalkuttai Szent Teréz

ŐRZŐJE VAGY TESTVÉREDNEK!

Keresztények millióit vizsgálhatja a koronavírus!

Káint, miután megölte Ábelt, arról kérdezte az Úr, hol van a testvéred? Ő így válaszolt: „Hát őrzője vagyok én a testvéremnek?” Az Úréval együtt, a mi válaszunk is, igen! — a koronavírus idején még jobban, mint más-kor!

Igen, a Főparancs értelmében, mert ha szereted embertársaidat, mint önmagadat, akkor be kell tartanod azokat az előírásokat, amelyeket az illetékes hatóságok és az egyházi vezetők kiadtak, hogy ne árts neki!

Az eddigi tájékoztatások mellett, amelyeket szinte folyamatosan közzétettünk a rendelkezésünkre álló levelezőlistákon, szükségesnek tartok néhány spirituális szempontot is kiemelni, és a leggyakrabban felmerülő kérdésekre választ adni.

Hol van az Isten a járvány idején?

Hol lenne, ha nem itt? A koronavírus és a válságok idején is tudnunk kell, hogy nekünk olyan Istenünk van, aki miközben gondviselő és megmentő, velünk jön a krízisekbe és a szenvedések tengerébe is. Nem kívülről szenttelenül figyel a küzdelmünket. Itt van a járvány kellős közepén, hogy felismerjük, és rá tudjuk bízni magunkat! Nagypéntek drámája nem kérdőjelezte meg Isten szeretetét Jézus iránt, hanem megerősítette a hitét, hogy harmadnapra feltámad.

Miért engedi meg Isten ezt a járványt?

Ugyanazért, amiért a keresztények üldözését, hogy tanúságot tegyünk a hitünkről! Isten országa köztünk van, erről kell tanúságot tennünk! Az Ő országának békéjét és örömét nem veszélyezteti a járvány, csak akkor, ha nem hisszük, hogy Isten országa elérkezett, s az ellenfél hangjára figyelünk.

A keresztségünk óta naponta válsztanunk kell, hogy ellene mondunk-e a sátánnak, a vádlónak, a félelemben, rettegésben tartónak, a pánikot keltőnek, vagy engedünk neki!

Ugyanakkor abban is válsztanunk kell, hogy rábizzuk-e magunkat a sze-

rető, gondviselő Atyára, igent mondunk-e Jézus Krisztusra, aki velünk van minden nap, és hallgatunk-e a Szentlélekre!

Szenteltvíztartók kiürítése?

Ugyanazok, akik tiltakoznak a rendelkezésekkel szemben, és hirdetik, hogy a szenteltvíztartó nem lehet veszély forrása, nem hajlandók belenyúlni és keresztet vetni, amikor azt látják, hogy roma, vagy koszos, hajléktalan testvéreink a szemük láttára megmosakodtak benne. Miközben otthon kínosan betartják a higiénia szabályait, és egy kortyot nem innának abból a vízből, amelyre ki van írva, hogy enyhén szennyezett, számon kérik azokat, akik a józan észre hallgatva azt kérik, ne tartsunk szenteltvizet a tartóban, mert fertőzés forrása.

Az Oltáriszentség majd megment?

Sokan közülünk vakon hisznek abban, hogy az Oltáriszentségben jelen lévő Krisztus minden bajtól megóv bennünket. Amikor kigyullad egy katedrális, vagy földrengés van, az ott imádkozók nem várják meg, amíg bennégnék, vagy rájuk omlik a mennyezet, arra hivatkozva, hogy az Oltáriszentségben jelen van Krisztus és Ő majd megvéd bennünket, hanem az eszükre hallgatva kimenekülnek, és kimentik a szentostyákat is.

Kézbe áldoztatás?

Egyesek föl vannak háborodva, s szentségtörőnek tartanak bennünket, püspököket, amikor azt kérjük: ne legyen nyelvre áldoztatás, hanem csak kézbe. Vajon a mi Urunk Jézus Krisztus szentségtörést követett el, amikor az első szentmisén, ahol Ő volt a főpap, nem nyelvre áldoztatta meg az apostolokat, hanem kézbe adta nekik a saját testét és vérért?

Akik igazán hisznek, azok nem kaphatják el?

Jézus nem ígért olyat, hogy lesz betegség, amit a keresztények nem kaphatnak meg, mert hisznek őbenne. Az eddigi húszezer fertőzött között bizonyára bőven volt keresztény is.

Keresztények millióit vizsgálhatja a koronavírus!

A Szentírásban Isten legtöbbször azt kéri tőlünk: „ne féljete!” A pánik tehát kerülendő. Döntenünk, válsztanunk kell: pánik és rettegés vagy ébrenlét és bizalom a Gondviselőben! Az Istenbe vetett bizalom, a hit azonban nem vak, hanem értelmes. Felelősek vagyunk egymásért! Ha süllyed a hajó, nem mondhatjuk, hogy nem vesszük elő a mentőcsónakot, mert Isten megígérte, hogy a hajunk szála sem görbülhet!

Mit tegyünk hát?

Ne féljete, és ne rémüldözzete akkor sem, ha nem juthattok el szentmisére vagy nem áldozhattok! Inkább fedezéte fel azokat a lehetőségeket, amelyeket maga a Mester kínált fel nekünk a vele való találkozásra.

Megígérte és megtartotta: ahol ketten vagy hárman összejönnek az Ő nevében, ott lesz köztük! Amennyiben odáig jutunk, hogy a kiscsoportos találkozás sem lehetséges, mert karantént rendelnek el, akkor is van lehetőségünk találkozni vele.

Az élet igéjében, a Szentírásban valóságosan van jelen. Ha naponta olvassuk, elmélkedünk róla, és belőle táplálkozunk, az örök életünket veszünk magunkhoz!

A megtört, beteg embertársainkban ugyanaz a Krisztus van jelen, mint a szentostyában. Ő jelentette ki, amit egynek ezek közül teszünk, azt vele tesszük. A járvány számtalan lehetőséget tartogat a köztünk jelen lévő Krisztussal való találkozásra a betegekben és szenvedőkben is.

Isten mindent a javunkra fordít, csak legyen bátorságunk ezt a helyzetet is a feltámadás, a húsvét felől nézni. A mi igazi reményünk Isten országa és a mennyország! Nincs más távlat. Ezért írja Pál apostol: „Számomra az élet Krisztus, a halál pedig nyereség.” A koronavírus rákérdez a hitünkre, a feltámadásba vetett hitünkre is.

(Folytatás az 5. oldalon.)

ERDŐ PÉTER BÍBOROS IMÁDSÁGA JÁRVÁNY IDEJÉN

Erdő Péter bíboros, prímás kifejezi együttérzését és közelségét a koronavírus-fertőzésben szenvedőkkel hazánkban és határainkon túl. Mindenkit arra buzdít, hogy legyen figyelmes, és mindent tegyen meg a járvány továbbterjedésének megakadályozása érdekében, és kéri az alábbi fohász elimádkozását.

Mindenható Urunk, atyáink Istene!

Hálát adunk neked a viláért, amelyben lehetővé titted az emberiség életét. Hálát adunk a teremtés egész gazdagságáért és csodálatos törvényszerűségeiért. Hálát adunk azért, hogy minden pusztító erő ellenére megmaradtunk, és képesek vagyunk arra, hogy világunkról és önmagunkról új és új felismerésekre jussunk.

Köszönjük, hogy egyénileg és közösségben is harcolhatunk megmaradásunkért és azért, hogy életünk egyre szebb és tartalmasabb legyen. De mindennél inkább köszönjük neked, hogy örök életre hívtál meg minket, és Krisztus Urunk megváltó halála és feltámadása által utat nyitottál nekünk az örök boldogságra.

Amikor olyan természeti csapások érnek minket, amelyek ellen a magunk erejéből teljesen biztos védelmet még nem találunk, átéljük, hogy végül is mindig a te kezdedben van az életünk.

Alázattal kérünk, segítsd a tudo-

(Folytatás a 4. oldalról.)

Minden szentmisében elmondjuk: „Halálotat hirdetjük, Urunk, és hittel valljuk feltámadásodat, amíg el nem jössz.” Amíg el nem jössz. Ez azt jelenti, hogy itt és most. Tehát ebben a mostani helyzetben is hiszünk a feltámadott jelenlétében és a feltámadásban is.

Ebből merítjük a reményt és az erőt, hogy segítsük egymást, amikor krízisben, nehéz helyzetben vagyunk!

Varga László megyéspüspök

(Forrás: Kaposvári Egyházmegye honlapja)

mány embereit, hogy mielőbb megtalálják a mostani járvány ellenszerét! Adj a társadalmak vezetőinek éleslátást, hogy megfelelő intézkedésekkel gátat szabjanak a fertőzés terjedésének, segítsék a betegség megelőzését, leküzdését és a hatékony eszközök eljutását a rászorulókhhoz! Adj irgalmat és örök nyugodalmat a betegségben elhunytaknak, adj a betegeknek gyógyulást, az orvosoknak és az egészségügy munkatársainak erőt és áldást bátor helytállásukhoz!

Erősítsd bennünk a hitet, a bizalmat és a segítő szeretetet, hogy megadhassunk minden lelki és testi segítséget beteg embertársainknak és a gyászoló vagy aggódó hozzátartozóknak! Add, hogy felelős viselkedésünkkel mi is hozzájáruljunk a betegség terjedésének elkerüléséhez!

Bocsásd meg, Urunk, minden bűnünket, amit gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással elkövetünk!

(Forrás: Magyar Kurir)

A Szent József Kórus Martonné Németh Mária karvezető és Laskai Lilla tanárnő irányításával készült a húsvéti liturgiára

MINT A GYERTYA LÁNGJA...

A Szent József Egyházközségnek van egy kisebb testvére Nagykanizsa északi részén. A palini közösség. Ennek a közösségnek a motorja, vagy nevezhetjük belső magjának is, egy imakör. Egy baráti és szeretetközösség, mely minden héten együtt imádkozik, áldja az urat, engesztelő imát mond a betegekért, idősekért, minden emberért és a hazáért.

A palini imakör 2008-ban alakult. Abban az évben végezte a Szentlélek-szemináriumot Sipos Károlyné Marika, Takács Lászlóné Marika és Fazekas Péterné Rozika. Hárman a szemináriumon ajánlották fel az Úrnak, hogy Palinban is létrehoznak egy imádkozó közösséget.

pedig Magyarországot imádkozták. Ma már csak csütörtökönként jönnek össze, az egyik héten közösségi imaórát tartanak, míg a másik héten engesztelő imádságot mondanak hazánkért.

Az imaórák tematikáját Marika határozza meg figyelembe véve az egyházi ünnepeket is. Február 2-ától 10-éig a Lourdes-i kilencedet imádkozzák közösen, az egész egyházközség közös imájához csatlakozva. Ezt a betegekért elmondott mise zárja. Hamvazószerdát követően péntekenként a kereszttűt mutatja be a kis közösség. Május a Szűzanya hónapja, akit litániával köszöntenek. Október pedig a rózsafüzér hónapja, így termé-

Nagyon fontosnak tartjuk a közös imát, mivel érezzük, hogy a közösségnek nagy a hatalma, nagy ereje van. Jézus is azt mondta: „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” Így érezzük mi is, amikor csütörtökön délután összejövünk; az úr Jézushoz és a Szűzanyához jövünk, és ők ott vannak velünk. Mi pedig nagyon szeretjük Jézust és a Szűzanyát.

„Az ima olyan, mint a gyertyaláng, felfelé tör, így száll az ég felé a mi imánk is. Ezért gyújtunk otthon is gyertyát az imához. Arra is büszkék vagyunk, hogy nagyon szépen imádkozunk együtt, egyszerre. Amikor megszólal közös imánk, úgy is hangzik, mintha egy ember imádkozna, ahogy valójában egyek is vagyunk az imában és a szeretetben” – teszi hozzá Fazekasné Rozika.

Ezen a napon én is részt vettem az imaórán, és valóban úgy éreztem, hogy ez egy igazi, Isten számára nagyon kedves közösség, úgy imádkoznak együtt, ahogy csak azok tudnak, akiket áthat Isten szeretete, és akiknek imáját bizonyára jó szívvel hallgatja az Úr is.

Kérjük tehát a jó Istent, hogy tartsa meg ezt a kis közösséget együtt még nagyon sokáig, és vezesse hozzájuk mindazokat a fiatalokat, vagy kevésbé fiatalokat is, akiknek szívében ég a vágy, hogy közösen, egy szeretetközösségben engeszteljék, imádják és szolgálják urunkat Istenünket!

K. J.

Az első imaórára mindannyian emlékeznek, 2008. január 10. napján volt. Hamarosan egyre többen csatlakoztak hozzájuk, volt időszak, amikor huszonketten is együtt imádkoztak. Azóta sajnos néhányan megtértek már az alapítók közül teremtőjükhöz, de Siposné Marika vezetésével jelenleg is nagyjából tizenöten járnak össze rendszeresen.

Eleinte hétfőnként és csütörtökönként találkoztak. Akkor a hétfői nap volt az általános imaóra, csütörtökön

szetes, hogy a rózsafüzér tiszteletére imádkoznak.

Hogy miért is van szükség a közös imádságra? „Sok a betegünk, sok idős ember él köztünk, nagy szükség van az engesztelésre” – mondja vezetőjük Marika. Emellett szeretünk együtt lenni, együtt imádkozni. Ez valójában egy szeretetközösség. A palini templomban is mi vagyunk azok, akik az itteni közösséget szolgáljuk, mert az Istent szolgálni számunkra nem teher, hanem öröm.

Pilinszky János

HARMADNAPON

És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrückeri fák.
És megérik a fényt a gyökerek
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megszünhetett dobogni szive —
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.

SZENT JÓZSEF,

az egyetemes egyház, és templomunk védőszentje, légy velünk!

Márciusban, József-napkor, a keresztények hozzá imádkoznak: a házasságok és családok, munkások, kézművesek, ácsok, favágók, asztalosok, üldözöttek és a jó halál védőszentjéhez. Templomunk híveinek különösen nyomós oka van köszönteneni Őt. 1694-ben Berge György Krisztof, Kanizsa várának kapitánya telket adományozott templomunk és a kolostor építéséhez a ferences barátok várból való kiköltözésekor, azal a meghagyással, hogy a templom patrónusa Szent József legyen.

Védőszentünk, elfogadta Isten akaratát, végig kitartott küldetése mellett, otthont adott Jézusnak, és gondoskodott Máriáról. Isten József fiává tette Jézust. A Megváltó a karjaiban pihent, láthatta növekedését. Atyasága pedig konkrétan abban fejeződik ki, hogy életét szolgálattá, áldozattá tette. A munka lett a názáreti család életében a szeretet mindennapos kifejezője. Az evangéliumban nagy becsületnek örvend az emberi munka, különösen, ha azt kézzel végezték, s ez kiterjed a názáreti házban végzett ácsmunkára is. Jézus, akit „az ács fiának” tartottak, nevelőatyjától megtanulta az ácsmesterséget. Ezzel József munkapadjának köszönhetően, amelyen Jézussal együtt dolgozott, az emberi munkát is közelebb vitte a megváltás titkához.

Józsefnek nem adatott meg, hogy lássa, amint a tömeg körülveszi fiát. Semmit sem látott csodáiból. Szép élete mégis a legszentebb módon ért véget Jézus karjaiban. Élete rejtve maradt az emberek előtt, de nem Isten előtt. Mindmáig példakép minden munkás és családjáért élő férfi számára.

Neve napja előtt plébániánkon az ünnepre készülve a férfi hívek kilencedet imádkozva így szólnak: köszöntünk téged József, akit az isteni kegyelem betöltött, áldott vagy te a férfiak között, és áldott a te szűzi jegyesed isteni gyermeke, Jézus. Szent József, az isteni Fiúnak atyja, imádkozz értünk családi, egészségi és

munkahelyi gondjaink közepette egészen életünkben, és segíts meg bennünket halálunk óráján is!

Szentmisék előtt Szent Klára rózsafüzértársulatunk erre az imára is hívja a testvéreket: Szent József, légy házuk ura, kis családjunk pártfogója! Egyetértés, hű szeretet egyesítse szívünket! Az ég felé mutass utat, gyámolítsd az ellankadtat! Küzdelmek-

ben légy segélyünk, erényekben példaképünk! Átadjuk a ház kulcsait, oltalmazd és védj lakóit! Zárd ki mindazt, ami káros, ami üdvünk hátrányos! Engedd be az Isten-áldást, minden jóban gyarapodást! Ajánlj minket Jézusodnak, szeplőtelen szűz arádnak, hogy családjunk kisedd háza Názáretnek legyen mása. Amen.

Mónai Zsuzsanna

ELÉRHETŐSÉGEINK

Az iroda nyitva tartása:

hétfőn 9—11, 14—17; kedden, szerdán és csütörtökön 9—11; pénteken 14—17 óráig.

Cím: Nagykanizsa, Ady E. u. 15.

Telefon — csak nyitvatartási időben: (93) 787-965

E-mail: iroda@szentjosefplebania.hu

Facebook: <https://www.facebook.com/szentjosefnagykanizsa/>

Csorba Tamás plébános elérhetőségei:

E-mail: plebanos@szentjosefplebania.hu

Telefon: (93) 783-671 (csak sürgős esetben — pl. súlyos beteg hívó ellátása szentségekkel, vagy temetéssel kapcsolatos ügyintézés az iroda rendkívüli zárva tartása esetén)

Templomaink címe:

Szent József Plébániatemplom: Nagykanizsa, Zárda utca 1/a
Nagyboldogasszony filiális kápolna: Nagykanizsa-Palin, Alkotmány út 87/a

KÖRKÉRDÉS

Új rovatunkban egyházközségünk tagjait szeretnénk megszólaltatni egy-egy kérdés erejéig. Ebben a lapszámban a tanácsadó testület néhány tagját kérdeztem:

A húsvét a kereszténység legnagyobb ünnepe. Mitől egyedi ünnep az ön számára a húsvét?

Győri Bernadett

2006 óta vagyok a nagykanizsai Szent József Plébánia testületi tagja.

Szolgálatommal próbálok segíteni. Nagyszüleim megtanították nekem, milyen nagy kegyelemet kap, aki a jó Istennek bármit visszaad. 12 évesen nagymamám megszerettette velem a rózsafüzér imádságát. Azóta is minden nap elmondom bármilyen fáradt vagyok! Hívok és bátorítok mindenkit a misék előtt félórával kezdődő közös rózsafüzér imádságra. Szűzanya, mint égi édesanyánk közben jár értünk.

Amikor túl sok a ránk nehezedő teher, ülünk bátran az Úr Jézus elé és adjunk neki oda mindent!

Ki kell mondanunk: URAM MOST TE JÖSSZ, ÉN ITT MÁR SEMMI VAGYOK! Számomra a szentségimádás, amikor az Csendben lehetek az Úrral a világ dolgait kizárva, és hagyni, engedni, szóljon hozzám.

Fontosnak tartok minél több gyermeket és fiatalot megszólítani, hogy végezzenek bármilyen szolgálatot és

járjanak minél többen szentmisére, hiszen ők lesznek a jövő egyháza!

Nagypénteken a kereszten függő Jézusra nézünk. Csöndben szemléljük azt, amire nincs magyarázat.

„A külsejére nézve nem volt vonzó. Megvetett volt, utolsó az emberek között.” (Iz. 53,3)

„Bár a mi betegségeink és a mi fájdalmaink neheztedek rá” (Iz. 53,4)

„Az ő sebei szereztek nekünk gyógyulást” (Iz. 53,5)

Jézus maga mondja ki: Az életem „Nem veszi el tőlem senki, magam adom oda, mert van rá hatalmam, hogy odaadjam.” (Jn 10,18) Jézus nem sodródik, hanem döntést hoz SZERETETBŐL!

Dr. Tódor Enikő orvos

Gyerekkoromban nagyon szeretjük a húsvétvárást. Lassan véget ért a hosszú, hideg tél, a tavaszi szellő kezdte leolvasztani a hóspikát Erdély nagy hegyeiről, a hófoltok alól sarjadt a zöld fű és az első tavaszi virágok.

Ereje lett a napsütésnek, az esztenán sok kisbárány született, megújult, feléledt a természet.

Eljött a virágvasárnap, az ünnepi misére mindenki nagy köteg barkát vitt, és a szentelés pillanatában az emberek magasra emelték a barkacsok-rokat; olyan volt ez a templomablakok ragyogó, színes fényében, mint egy csodálatos barkaerdő.

A nagypéntek szomorúsága megérintette gyerekszívünket, de utána felragyogott a húsvétvasárnap, az ün-

nepi reggelire terített asztal a hagyományos finom ételekkel, a piros hímes tojásokkal; majd a szép örménekekkel tele nagymise, ahová nagymamámmal mentem.

Mondták nekünk, hogy Jézust megfeszítették, meghalt, majd feltámadt, és megváltott minket – de a húsvét mélységét és magasságát, lényegét csak később, felnőtt fejjel értettem meg igazán.

Olvastam valahol, hogy a húsvét két kulcsszava az „elvégeztetett” és a „feltámadott”, és ezek nemrégiben egy temetésen idéződtek fel bennem. Polgári temetés volt, elhangzottak szép versek a hulló őszi levelekről, az enyészetről, az elmúlásról, a végső búcsúról, a szívéünkben megőrzött emlékekről; egyetlen szó sem esett Istenről, Jézusról, a halál utáni életéről; és amikor az urna eltűnt az apró kis üregben, úgy éreztem, ez a legszomorúbb temetés, amelyen valaha voltam. Nem hangzott el, hogy „Én vagyok a feltámadás és az élet!”. Csak az „elvégeztetett” végleges sötétsége maradt, a „feltámadott” fényes öröme nélkül.

Túrmezei Erzsébet *Húsvét után* című versének utolsó két sora szerint: „Csak azokért sírjunk húsvéti könynyet / Akik még mindig húsvét előtt élnek!”

Mert milyen jó, hogy mi tudván tudjuk: Krisztus feltámadott! Valóban föltámadott!

Domján József kántor

Számomra attól egyedi a húsvét, hogy nem csak hívőként, hanem szolgáltatóként is részt vehetek a húsvéti liturgiában.

Gyerekkoromban még a karácsony volt a kedvenc ünnepem (amit most is szeretek), felnőttként viszont már a húsvétot tartom a legnagyobb és legszebb ünnepnek, ez nekünk, keresztényeknek maga az ünnepek ünnepe. Milyen szépen fogalmaz a Miseskönyv a nagypénteki szertartásról: Urunk szenvedésének ünneplése. Azt a szenvedést ünnepeljük ugyanis, amely a megváltást hozta el számunkra. A húsvét liturgiája gyönyörű, de bonyolult is, fel kell rá készülni. Nagycsütörtök, nagypéntek, nagyszombat és húsvétvasárnap mind-mind más szertartás, a maga mondanójával, és ezeken én, mint kántor, szolgáltató vehetek részt, ami megtiszteltetés és öröm számomra.

Dr. Kökényes Julianna jogász

Ha húsvétra gondolok, az utóbbi időben egyetlen nap, 2016. május 27. napján a hajnali öt órakor kezdődő szentmise jelenti az egyedi ünnepet. Ezen a napon, felnőtt fejjel

bérmálkoztam. Én nem vagyok úgynevezett bölcső-keresztény, később szólított meg, és hívott magához az Úr. Mialatt Isti atya bibliaóráira jártam, megérett bennem az elhatározás, hogy most már felnőttként, felkészülten én is szeretném kinyilvánítani, megerősíteni hitemet, hűségemet a Mindenható Isten iránt. Ez a nap akkor számomra csak rólunk, bérmálkozókról, frissen kereszteltekéről szólt. Húsvét hajnala volt, a templom tele emberekkel, köztük a szeretteimmel, az atya hozzánk szólt, és úgy éreztem, hogy most a helyemen vagyok, megérkeztem. Ezt az érzést kerestem egész életemben.

Közben felkelt a nap, a plébánia-templom színes üvegablakain beáradt a fény, és akkor valóban Isten közelében, az ő szeretetében éreztem magam. Eze a fény jelenti számomra azóta is a húsvét örömét.

Bakos Erika

KERESZTJÉT FARAGVA

Az égbolt kettéhasadva,
angyalszárnyak a földön,
eljött a pillanat hajnala,
gyilkos szabadságöszön.

Lechapott Isten haragja,
elmossa gyalázatunkat,
utolsó keresztjét faragva
cipeli gyarlóságunkat.

Izing Beáta

HÚSVÉT

Kismadarak csiripelnek
Odakinn az udvaron.
Zöldbe borul kicsi kertünk,
Kinyílnak a virágok.

Közeledik már a Húsvét,
Serénykednek a lányok.
Készülnek a piros, zöld, kék,
Szép hímes tojások.

Verset tanul minden fiú,
Elmondják a lányoknak.
Ajándékba kapnak érte
Szebbnél szebb tojásokat.

Szabó Szalay István — Ausztrália

MAI GOLGOTA

csupán a keresztek állnak
s rajtuk a megfeszített testek
a domb kiürült lassan
a bámészok szétszéledtek
a haldoklók kínszavai
magasba az égig szálltak
sötét fellegek esőt hoztak
mosták bűneit e világnak
víz és vér együtt kavargog
a kereszt gödrébe gyűl
szikkadt föld mohón beissza
szomjúsága mégsem enyhül

csak az Anya maga maradt
térden kezei imára zárva
a Golgotán hol fia meghalt
hogy a világot megváltsa
hol bűnök halmaza sokasodik
s mindez bocsánatra vár
most áldozatnak s latroknak
ugyanolyan kereszt jár
Golgotára haladunk mind
észre sem vesszük az Anyát
ki árván térdel ott majd
hogy mondjon értünk egy imát

KÖZÖSSÉGEINK

<i>Megnevezés</i>	<i>Vezető</i>	<i>A foglalkozások ideje</i>
Férfi imacsoport Gitáros közösség Imádság háza	Lábodi István Horváth Zsuzsa Riba Mónika	Kéthetente kedden 19 órakor Minden hónap második szombatja
Mária-kör	Gyenes Edit	Minden hónap 2. keddjén 16.30 órakor
Olvasókör	Dormbach Borbála	Minden hónap 2. hétfőjén 18 órakor
Szegély imaközösség Szent József Kórus	Csorba Tamás Domján József	Minden kedden és minden 2. szerdán 16.30 órakor
Szent Klára rózsafüzér társulat	Csáki Lászlóné	Minden hónap 1. pétekén 17 órakor a templomban

Könyvajánló

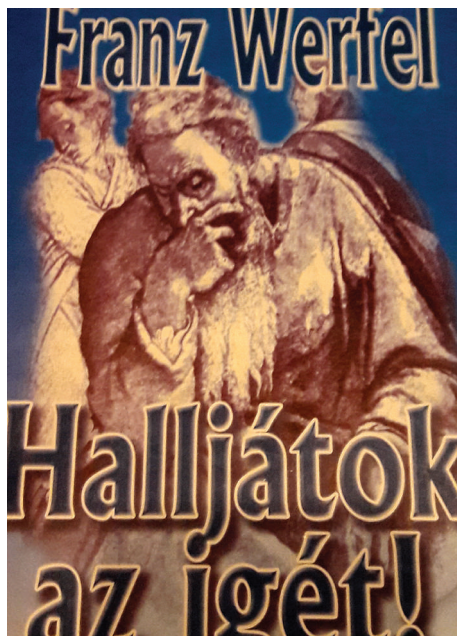
FRANZ WERFEL: HALLJÁTOK AZ IGÉT!

Franz Werfel világhírű osztrák író (1890–1945) talán leghíresebb regénye a Musza Dagh negyven napja. Most egy kevésbé ismert regényére hívom fel a figyelmet. Werfel 1937-ben írta *Halljátok az Igét!* című regényét, mely Jeremiás próféta könyvét és a zsidó nép babiloni fogságát dolgozza fel.

Jeremiás pap fiaként született Anatotban. Isten két látomásban hívta a próféataságra. Az író Jirmiachnak nevezi őt, akit valóban megszólított az Úr. „Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, ismertelek, és mielőtt kijöttél az anyád méhéből megszenteltelek; prófétaul rendeltelek a nemzetek számára” (Jer. 1,4-5)

Jeremiás eleinte el sem hiszi, hogy ő a kiválasztott. Környezete pedig ellenséges, hiszen minden uralkodó, sőt a köznép is a maga számára kedvező jövődölést szeretne hallani. Jeremiás jövődölései pedig nem ilyenek. Ezért kerül szembe sokszor a hamis prófétaival is, hiszen ő nem hazudik, ő tényleg Isten szavait közvetíti. Egész élete során küzdenie kell azzal az előítéllettel, amely szerint azért fordul rosszra a zsidók sorsa, mivel ő, mint egy vészmadár, elveszi az emberek életerejét, életkedvét. Nem értik, hogy nem Jeremiás akar nekik rosszat, ő csak Isten akaratát közvetíti.

Próféciai miatt Jeremiás gyakran keveredett konfliktusba mind a királyokkal és a nép vezetőivel, mind a papokkal és más prófétaival. Fel-

lépésétől kezdve bírálta a király és az udvar istentelenségét, bálványimádását, a király pazarlását, felesleges építkezéseit, törvényszegéseit.

Júda vallási vezetői számára pedig elképzelhetetlen volt, hogy valaki Jahve nevében beszéljen, és Jeruzsálem pusztulását jósolja, ezért bírálták és üldözték őt.

A börtön, éheztetés, verések, sőt a pöcegödörbe vetés mellett lelki bi-

zonytalanság is gyötri: az első években ugyanis nem látja beteljesedni próféciait. Ezen kívül több alkalommal kerül veszélybe az élete is. Ám amikor a papok megköveznék, akkor a nép segíti meg, amikor pedig a nép vezetői vetik a pöcegödörbe, akkor egy királyi szolgáló siet a segítségére.

Panaszaira válaszul újabb megbízásokat kap Istentől, de próféciainak beteljesedésére csak jóval később kerül sor.

Számomra ez a könyv arról szól, hogy a bennünket ért csapásokat, megpróbáltatásokat ugyan Isten küldi ránk bűneink miatt, de soha nem veszi le rólunk a kezét. Minden bajunkkal hozzá fordulhatunk, hiszen nem a vesztünket akarja. Isten ugyanúgy szól hozzánk, mint bárki más, ha nyitott lélekkel figyelünk rá. Az Úr bármikor szólhat hozzánk, és nekünk késznek kell lennünk, hogy engedelmessé váljunk hívásának, épp úgy, mint Jeremiás. Ebben nem akadályozhat meg a környezetünk gyűlölete, kirekesztése, és mindazok a nehézségek, amelyek emiatt szakadnak a nyakunkba. Mint tudjuk, senki sem próféta a saját hazájában.

Jeremiás szavait nem hallgatta meg népe, reméljük eljön az idő, amikor mi meghalljuk az Igét!

KJ

JOBB FÉLNI, MINT MEGIJEDNI!

Munkám több évtizede összeköt a bűnüldözéssel, így gyakran tapasztalom, milyen könnyen válnak áldozattá gyanútlan honfitársaink. Szerencsére Nagykanizsa békés, nyugodt kisváros, nem jellemzőek az erőszakos bűncselekmények.

Ugyanakkor gyakran hiszékeny testvéreink gyakran szenvednek kárt a csalók, illetve a besurranó tolvajok tevékenységének eredményeként. Ebben az írásban néhány jellemző bűncselekményre szeretném felhívni a figyelmet.

Évek óta jelen vannak életünkben az úgynevezett telefonos csalások. A büntetés-végrehajtási intézetekben büntetésüket töltő elítéltek az engedéllyel, vagy engedély nélkül tartott telefonjukkal találomra felhívják telefonszámokat, majd a sértetteknek valamely telefonszolgáltató alkalmazottjaként mutatkoznak be. Arról tájékoztatják az áldozatokat, hogy a telefontársaság sorsolást tartott, melynek során nagy összegű nyereményhez jutnak, ha azonnal elmennek egy bankautomatához, és az általuk meg-

adott kódot beütik az egyenlegfeltöltés menüpontba. A kódok valójában telefonszámok, és az áldozatok a hívó, vagy annak ismerősei, hozzátartozói telefonjára töltenek fel néha nem is kis összegeket. Tudni kell, hogy egyik telefontársaság sem szervez ilyen jellegű nyereménysorsolást, és ha esetleg a hívó számlatartozásra hivatkozna, azt sem ilyen módon rendezik a szolgáltatók.

Időről időre felbukkannak városunkban azok az utazó bűnözők, (Folytatás a 11. oldalon.)

(Folytatás a 10. oldalról.)

akik a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság, az áramszolgáltató, vagy különböző hatóságok nevében keresik fel idős áldozataikat. Az indokok rendkívül változatosak, attól kezdve, hogy nyugdíjprémiumot hoztak, vagy nyemrényt fognak kiszállítani, odáig, hogy mint rendőrnnyomozók pénzhamisítás ügyében nyomoznak, és a felkeresett személy otthon tartott készpénzét kívánják ellenőrizni. Előfordult az is, hogy állításuk szerint az áldozat hamis pénzt kapott a boltban, erre hivatkozva kérték, hogy mutassa meg az otthon levő fizetőeszközeit. Céljuk az, hogy a sértett beengedje őket a lakásba, megmutassa, van-e otthon pénze, és azt hol tartja. Ezek az elkövetők általában nincsenek egyedül. Az egyik elkövető

hamis ürüggyel bejut a lakásba, a sértett általában nem zárja be utána az ajtót, a társa ez idő alatt kinn várakozik, és amíg egyikük a konyhában eltereli a figyelmét a gyanútlan áldozatnak, a másik átkutatja a szobát.

Ha egyedül dolgozik az elkövető, akkor valamilyen ürüggyel pénzt kér, majd azzal, hogy nincs váltópénze, elmegy felváltani, és soha többé nem látja sem őt, sem a pénzt a sértett.

Higgyük el, hogy sem a nyugdíj folyósító, sem az áramszolgáltató nem tart jutalom sorsolást! A rendőrség hamis pénzek után nem nyomoz úgy, hogy minden állampolgár pénzét a lakásán egyenként megvizsgálja. Ezért bárki akar hasonló ürüggyel a lakásukba bejutni, gyanakodjanak, kérjék, hogy igazolja magát, mutassa meg a szolgáltatótól kapott írásos

megbízását, rendőri igazolványát! Az adatait jegyezzék fel, és az otthon tartott készpénzüket, értéktárgyaikat senkinek ne mutassák meg! A profi bűnözők tisztában vannak azokkal a rejtkehelyekkel, amelyekről mi naívan azt gondoljuk, hogy ott aztán senki nem találja meg a pénzünket. Minden tolvaj először az ágynemű között, a ruhás szekrényben keresi a pénzt, illetve azt is tapasztalatból tudják, hol tartjuk ékszereinket.

A legbiztosabb persze az, ha nem tartunk otthon nagy összegű készpénzt, és nem hagyunk egyedül senkit abban a helyiségben, ahol az értékeinket tartjuk, nem engedünk be senkit a lakásba, akiről nem tudjuk biztosan mi járatban van, és a lakásajtót minden esetben bezárjuk magunk után.

K. J.

SZERELMESEK MISÉJE

Szent Bálint a szerelmesek, a lelki betegek és az epilepsziával élők védőszentje. Bálint napját, vagy ahogy az angolszász országokból elterjedt, a Valentin napot, február 14-ét világszerte a szerelmesek napjaként ünneplik. 2020. február 16-én egyházközségünkben is sor került a „szerelmesek” miséjére. A templom — ahogy már évek óta — megtelt ifjú, és kicsit régebb óta ifjú párokkal, akiknek szerelmét és összetartozását a misén Csorba Tamás és Marics József atya is megáldotta.

Hamvas Béla

ISTEN TENYERÉN ÉBREDTEM

Isten tenyerén ébredtem, s lenéztem a Földre,
Hófehér csúcsokra, kopár legelőkre.
Kanyargós folyók tükrében láttam kelni a Napot,
Sugaraiban álmos hajnal mosakodott.
Láttam az óceánt gyermekként ragyogni
Sirályokat felette felhőkkel táncolni,
Láttam a békét az emberek szívében,
Láttam az erdőket fürödni a fényben.
Láttam sok-sok mosolyt és láttam a reményt,
Láttam az embert, és láttam a zenét,
Láttam a földet szeretetben élni,
Láttam a csöndet a széllel zenélni.
Láttam Istent amerre csak néztem,
Miközben éppen az Ő tenyerében ültem,
S az Ő hangján szólt hozzám a szél,
Mint anya, ki gyermekének mesél,
Millió apró tükörben láthatod magadat,
Hisz olyannak látod a világot, amilyen Te vagy.

Sík Sándor

PÉTER SÍRÁSA

És lőn, hogy a kakas másodszer szólala.
A csarnokban nevettek a római vitézek,
Visszhangzott szavuktól a főpap udvara.
És megfordult az Úr s az ő szemébe nézett.

És akkor minden elmúlt és minden elmaradt,
És minden elmerült hideg nagy messzeségben,
A szolgák és vitézek, fegyverek és falak,
És nem volt semmi többé, csak az a szörnyű két szem.

Csak az a könnyes két szem. És nem volt semmi más:
Csak ő volt és a Krisztus. És az a villanás,
Melyen az örök titkok minden rejtelve rezgett,

Melynek zengő villáma szegény szívére hullt.
S lőn, hogy az oszlop mellett Péter megtántorult,
És eltakarta arcát és halkán sírni kezdett.

GYEREKEK ÍRTÁK A SÜMEGI KIRÁNDULÁSRÓL

A vonatozás nagyon jó volt. Sokat nevtünk, beszélgettünk Tamás Atyával. A legjobban az Afrika Múzeum tetszett. A sümegi vár is nagyon szép volt. Az ott lévő számár nagyon barátságosan viselkedett. Egész nap jól éreztem magam. Köszönöm, hogy elmehettem.

László Csongor – Zrínyi 3. b

Induláskor a vonaton is nagyon jó volt a hangulat. Jókat beszélgettünk és nevetgáltunk. Nekem nagyon tetszett az Afrikarium, leginkább az oroszlán és a muntyák őz. Bejártuk a sümegi várat. Sok játékot kipróbáltunk, amibe Tamás atyát is bevontuk. Így ismerhettem meg az atya másik oldalát. Köszönöm Tamás atyának, hogy megszerettette velem a hittant, a misére járást és a ministrálást!

Petőházi Márk – Zrínyi 3. b

Október 16-án Tamás atyával, a ministránsokkal Sümegre kirándultunk. Megköszönte, hogy vele együtt szolgálunk a szentmiséken. Vonattal érkezünk. A Sarlós Boldogasszony-templomban Barsi Balázs atyával és a többi ferencessel közösen elimádkoztuk az Úrangyalát. Megnéztük az Afrika Múzeumot és a várat. Legjobban a sümegi vár tetszett. Minden játékot kipróbáltunk. Sokat játszottunk, nevtünk, mókáztunk. Nagyon tartalmas napot töltöttünk együtt. Szuper kirándulás volt!

Szilovics Norbert – Zrínyi 7. c

HUMOR

Híveit korholja a plébános:

– Nem szeretitek igazán a templomokat, mert nem adakoztok! De az Istent se szeretitek, mert gyónni se jártok! Ne csodálkozzatok hát, ha az Isten sem szeret titeket. Ez abból is látszik, hogy már vagy egy éve egy lelket se szólított közületek magához!

* * *

Két székely atyafi nézelődik a vásár után a brassói Fekete-templom körül. Csodálják az öreg építményt, megnézik a Honterus-szobrot, majd távolról nézik a tömött tornyot, melynek ablakain át jól látszik a nagyharang.

– Mondja, bátya – szól a fiatalabbik – hogyan kerülhetett az a hatalmas harang a toronyba?

– Hát hogyan másképp, mint csengettyű korában.

* * *

Éva: – Ádám szeretsz engem?

Ádám: – Hogyne szeretnék, te vagy az egyetlen nő a földön

Burusán Ármin

Alsóvárosi
HARANGSZÓ

Kiadja:

Szent József Plébánia, Nagykanizsa
www.szentjosefplebania.hu
www.facebook.com/szentjosefnagykanizsa/

Felelős kiadó:

Csorba Tamás plébános

Szerkesztő:

Dr. Kókényes Julianna

Az újságot írták:

Csorba Tamás, Domján József, dr. Kókényes Julianna, Lábodi István, Mónai Zsuzsanna, dr. Solymár Mátyás, dr. Tódor Enikő

A fényképeket készítették:

Göndics Jánosné, dr. Kókényes Julianna

Kizárólag belső használatra!

Ézzel a rendhagyó formában megjelenő számmal kívánunk minden testvérünknek áldott, békés, szeretettel és reménnyel teljes húsvéti ünnepeket az Alsóvárosi Harangszó munkatársai!